

TUSSEN DE BEDRIJVEN DOOR

Komische drama in twee bedrijven

door

MARCO STROO

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **TUSSEN DE BEDRIJVEN DOOR** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MARCO STROO** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2020 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Amelie de Bruin - Amelie is de persoon in het gezin die alles bij elkaar houdt. Ze is een nuchtere vrouw die klaar staat voor iedereen, maar zichzelf nogal eens vergeet. Amelie ziet al langere tijd dat Sandra en Thomas niet lekker in hun vel zitten en hoopt dat de vakantie ervoor zal zorgen dat ze zich wat gelukkiger gaan voelen. Daarnaast twijfelt ze over haar huwelijk met Thomas.

Thomas de Bruin - Hoewel Thomas over het algemeen hoog van de toren blaast, heeft hij stiekem maar een klein hartje. Hij heeft een mening over alles en iedereen en laat die te pas en te onpas weten. Wat hij niemand vertelt is dat hij al best een lange tijd ongelukkig is, omdat hij zichzelf een mislukkeling vindt. Thomas hoopt tijdens de vakantie de moed en de energie te vinden om een moedige stap te durven zetten. Namelijk zijn baan opgeven voor een carrière, als zij-instromer, als docent.

Sandra de Bruin - De oudste dochter. Na een jarenlange relatie met Gerben, dacht ze dat het tijd was voor de volgende stap. Hij vond het echter tijd voor een andere stap en dumpte haar. Sindsdien is ze doodongelukkig en ze kwam met het idee om met haar ouders en zus op vakantie te gaan. Sandra hoopt tijdens de vakantie vooral het verdriet van haar gestrande relatie een plekje te geven en wil weer eens ouderwets genieten met haar zus.

Claudia de Bruin - De jongste dochter. Een soms introverte, doch intelligente jongedame. Zeker de laatste tijd is ze heel zwijzaam geweest. Ze heeft een geheim dat ze graag met haar ouders wil delen, maar durft dit nog niet goed. Claudia hoopt op een rustige, gezellige vakantie en vooral het geschikte moment om te vertellen dat ze gaat trouwen met Evita.

DECOR:

Linksvoor is de buitendeur, linksachter de gangdeur naar slaapkamers en badkamer, centraal achterin is de keuken.

Rechts staat een kleine eettafel en links een bank met een kleine salontafel ervoor.

Tegen de rechterwand staat een kastje met tv erop.

EERSTE BEDRIJF

(Het decor is leeg en blijft dit enkele ogenblikken. Dan klinkt het geluid van een auto die aan komt rijden en bij het huisje stopt. Weer even stil, dan de geluiden van slaande portierdeuren en vervolgens gekibbel tussen Amelie en Thomas. Beiden zijn niet heel goed verstaanbaar)

AMELIE: Doe nou eens kalm. We rijden over een kindvriendelijk park, ja!

THOMAS: Ik heb je gehoord! Ik reed rustig!

AMELIE: Hou toch op, je reed als een gek. Zoals je de hele weg hebt gereden als een gek!

SANDRA: *(komt met handtas over haar schouder en een klein doosje dat ze demonstratief op eettafel zet. Op door voordeur, terwijl de rest van de discussie tussen Amelie en Thomas onverstaanbaar doorgaat, ze imiteert hun stem op geïrriteerde toon)* Ik vind jou niet lief. Ik vind jou ook niet lief... Die twee zijn echt niet lekker hoor.

CLAUDIA: Laat ze even uitrazen. *(komt op met reiskoffer)* Ze zijn gewoon moe.

SANDRA: Pfff, ik ook. *(ploft neer op bank)* Wat een stunt van pa, om die afslag te missen.

CLAUDIA: Kan gebeuren. *(gaat ook zitten)*

SANDRA: Vertel dat maar tegen ma. Die zat zich ouderwets groen en geel te ergeren.

CLAUDIA: Laten we ze helpen met de auto uit laden.

SANDRA: Nee joh, dan krijgen we van pa toch alleen maar te horen dat we in de weg lopen. Laat doen... Het is wel een mooi vakantieparkje, hè?

CLAUDIA: Best wel. Vrij druk ook, volgens mij.

SANDRA: Heb je dat gezicht van die knul bij de balie gezien? Hoe heet hij ook alweer?

CLAUDIA: Kees Vos en ja, dat heb ik gezien, zus.

SANDRA: Dat hoofd van hem. Hilarisch.

CLAUDIA: Ik zou ook verbijsterd reageren als een wildvreemde zich zo vrij gedraagt als jij net deed, zus.

SANDRA: Echt niet, je bent mij toch gewend.

CLAUDIA: Ja, dat is waar... Wat vond je van...

SANDRA: Ik zou eigenlijk wel een bak koffie lusten.

CLAUDIA: Ja, lekker. We kunnen vast een pot zetten. Dan kunnen we straks gezellig een kopje doen.

SANDRA: Nee joh, die ouwelui zijn zo klaar met de auto uitpakken.
Ma zet wel koffie.

CLAUDIA: *(staat op)* Ik ga toch vast zetten.

SANDRA: Flauw hoor, zus. Wil je niet gezellig kletsen?

CLAUDIA: We hebben de hele weg al gepraat. Bovendien kunnen we ook praten als ik in de keuken sta.

SANDRA: Leuk bedacht, maar de koffie staat nog in de auto. *(voor Claudia antwoord kan geven, zwaait de voordeur open en Amelie steekt haar hoofd door de opening)*

AMELIE: Komen jullie helpen de auto leeg te halen, jongens? Jullie pa krijgt straks een hartaanval.

SANDRA: Hoe vaak moet ik nog zeggen dat we meiden zijn, ma? ... Vrouwen zelfs. Geen jongens dus.

THOMAS: *(van buiten)* Het is verdorie toch belachelijk dat die twee zomaar op hun gat gaan zitten. Stuur ze naar buiten, vrouw, of ik krijg een rolberoerte!

SANDRA: *(schiets in de lach)* Een rolberoerte. Hoe ziet zoiets er eigenlijk uit? *(maakt aanstalten om het uit te proberen, maar bedenkt zich dan)* Vermoeiend waarschijnlijk.

AMELIE: Kom nu maar helpen?

SANDRA: Maar we zouden net koffie gaan zetten.

CLAUDIA: Correctie, ik zou koffie gaan zetten.

AMELIE: Kom nu maar helpen.

THOMAS: *(komt langs Amelie het vakantiehuisje binnen gedrongen)*
Als het zo moet hoeft het voor mij niet, mensen. Dan prop ik die zoi weer terug in die auto en gaan we weer terug naar huis, want hier heb ik echt geen zin in. Dan is het klaar met die kutvakantie.

AMELIE: Hè, Thomas. Moet dan nou? Die grove praat? Je weet dat ik daar niet van hou.

THOMAS: Wel go... oeiendag... Je zult vast gelijk hebben, oké, oké... je hebt gelijk, maar kun je er dan nu voor zorgen dat de jongedames in actie komen? *(Amelie krijgt een bericht op haar mobiel)* Hoppa, gaat die mobiel weer. Dat duurt maar.

AMELIE: Jaja!

CLAUDIA: We komen al, pa.

SANDRA: *(zuchtend overeind)* Ja en snel ook, voor we het volledig scheldwoordenboek over ons heen gestort krijgen. *(Terwijl Thomas begint te mopperen over die laatste opmerking, gaan ze allen af. Amelie terwijl ze nog even op haar mobiel kijkt)*

DOEK

(Als doek open gaat, zit/hangt Thomas ongeïnteresseerd in zijn pyjama en ochtendjas op de bank, zijn blik is gericht op een krantje dat hij vast heeft. Het is onduidelijk of hij echt leest. Amelie staat in de keuken de vaat te doen, terwijl de koffie pruttelt. Sandra zit met een gezicht als een oorwurm aan de eettafel, zuchtend en steunend tv te kijken. Als niemand reageert staat ze op, zet de tv uit en loopt theatraal naar de gangdeur)

SANDRA: *(staande in deuropening)* Het interesseert jullie helemaal niets of ik er ben... Lucht ben ik. Waarom ben ik eigenlijk mee gegaan? Voor jullie zou het geen verschil maken als ik er niet was, als ik verdween... Ik kon mezelf verhangen. Het laat jullie volkomen koud! Weet je wat? Ik ga het doen ook! Tussen de bedrijven door, zoals alles gaat in dit gestoorde gezin!

AMELIE: *(kijkt een ogenblik naar Thomas, die haar volledig negeert, zucht dan, recht haar rug en zucht nog eens)* Lieve Sandra, ik weet niet waar je het vandaan haalt, maar dat is niet... *(Sandra kamer uit en slaat deur dicht, het blijft enkele seconden stil)*

THOMAS: *(kijkt op van zijn krant)* Hier! Een aanslag in Kabul! Alweer! Dat is toch godvergeten? Wat is er toch een ellende op deze wereld. *(zucht)*

AMELIE: Je hoort haar niet eens. Je eigen dochter... *(stilte)* Hallo, geef nou eens antwoord, man. Je dochter...

THOMAS: Wat heb ik niet gehoord?

AMELIE: Ze zei dat...

THOMAS: Dat het ons koud laat en dat ze zichzelf gaat verhangen...

AMELIE: Sorry, Thomas, maar ik vind dit behoorlijk ongepast.

THOMAS: Wat?

AMELIE: Wat? Jij! Die reactie. Dit. Je hele houding... *(Thomas zucht)*
Het gaat om onze dochter, man!

THOMAS: Weet je wat ongepast is, lieve Amelie? Nou? Dat ga ik je zeggen. Madam wilde per se nog eens een keertje met haar zus en ons op vakantie. De goeie, ouwe tijd en zo, maar puntje bij paaltje hoor ik haar alleen maar klagen.

AMELIE: Moet je horen wie het zegt.

THOMAS: Weet je wat nog erger is? Wij hadden hier een afspraak over. Wij hadden afgesproken dat je er niet meer op in zou gaan. Wij hadden afgesproken dat je er niet meer in mee zou gaan en dan doe je het toch.

AMELIE: Wij hadden niets afgesproken, meneer de huis, tuin en keuken psycholoog. Jij stelde voor om... Nee, jij commandeerde mij om onze dochter te negeren als ze zich zou beklagen over haar

leven. (*krijgt een berichtje op haar mobiel*)

THOMAS: Ja, dat klopt.

AMELIE: En ik heb jou verteld dat ik daar niet in mee zou gaan.

THOMAS: Ik bedoel maar!

AMELIE: Ze had het over zelfmoord, Thomas!

THOMAS: Doet ze toch niet, Amelie!

AMELIE: Oeeh! Wat kinderachtig!

THOMAS: Wat nou? Ik zeg alleen maar dat ze dat toch niet doet.

AMELIE: Zegt wie?

THOMAS: Ik.

AMELIE: (*cynisch*) Weet je het zeker? Heb je daarvoor gestudeerd?

THOMAS: Zo! Lekker onder de gordel!

AMELIE: Sorry, dat was onaardig. Ik vraag me gewoon af waarom je het zo weg wuift.

THOMAS: Ze was aan het dramatiseren. Zoals altijd. Hoe vaak heeft ze niet gezegd dat ze van een brug af zou springen of een overdosis slaappillen zou nemen?

AMELIE: Te vaak naar mijn zin. Een keer is al te veel of niet dan? (*kijkt op mobiel en glimlacht*)

THOMAS: Wat bedoelde ze eigenlijk? Tussen de bedrijven door?

AMELIE: Ja, wat zou ze daar nu mee bedoelen?

THOMAS: Jajaja, we gaan weer zo beginnen. Weet je, ik...

AMELIE: Alles in dit gezin gaat ook zomaar even tussendoor. We eten niet meer als gezin aan tafel, maar los van elkaar. Als het zo uitkomt...

THOMAS: Zo gaat dat toch in heel veel gezinnen? Dat is...

AMELIE: We praten niet meer fatsoenlijk met elkaar, maar gooien eventuele irritaties er gewoon gelijk uit. Of het nu zo uitkomt of niet en dat onder het mom dat er dan tenminste gepraat wordt.

THOMAS: Ja hoor...

AMELIE: We plannen geen familie of andere bezoeken meer, maar gaan plompverloren langs om mensen voor het blok te zetten met onze aanwezigheid.

THOMAS: Nou ja! Dat is echt heel... Ja, oké, maar daar hadden we het toch helemaal niet over?

AMELIE: We hadden het over Sandra en luister. We kunnen dat soort signalen niet negeren. We kunnen onze dochter toch niet negeren? Misschien maakt ze inderdaad maar drama, zoals jij het zegt, maar ze zegt dingen die verschrikkelijk zijn. Daarbij... Het voelt verkeerd om haar gevoelens te ontkennen. Het doet me pijn als het slecht gaat met onze dochter en...

THOMAS: Flauwekul, het gaat helemaal niet slecht met haar. Het zit

haar gewoon even tegen.

AMELIE: Hoe je het ook wil verwoorden, ze is onze dochter en ze verdient onze aandacht...

SANDRA: *(komt op aanwezige wijze op en maakt een afkeurend geluid)* Soms kom je mensen tegen, die hebben dan net voor ze de deur uit gingen nog eventjes snel een subtiel pufje parfum opgedaan. Zomaar voor de leukigheid... En om zeker te weten dat iedereen het ook echt zal ruiken, hebben ze dan de rest van die anderhalve liter flacon er ook maar overheen gegoten.

AMELIE: Tja, dat is niet zo...

SANDRA: Walgelijk. Dat is het! Gadver. Ik word er misselijk van!

AMELIE: Ja, misschien kun je...

SANDRA: Maar trek je vooral niets aan van mij! Ik was alleen mijn schoudertasje vergeten. Dus ik ga weer, dan kunnen jullie gezellig verder roddelen. *(pakt schoudertasje en gaat weer voordeur af)*

THOMAS: *(stilte, terwijl Amelie en Thomas enkele seconden naar de voordeur staren)* Weet je wie onze aandacht nodig heeft? Claudia.

AMELIE: Wat, Claudia? Hoezo?

THOMAS: Die is al wekenlang in zichzelf gekeerd en teruggetrokken. Daar komt geen fatsoenlijk woord uit.

AMELIE: Wat is daar nu weer schokkend aan? Claudia is altijd op zichzelf en zwijgzaam geweest.

THOMAS: Precies mijn punt.

AMELIE: Nee, jouw punt was juist dat...

THOMAS: Geloof me nou, die meid spoort niet helemaal.

AMELIE: *(geschokt)* Thomas!

THOMAS: En dat soort types moet je in de gaten houden. De mensen die zelfmoord plegen zijn juist de mensen waar je het niet van verwacht, terwijl de mensen die constant roepen dat ze het gaan doen, het dus echt niet doen.

AMELIE: Jezus, wat een clichés braak jij toch uit. Volgens mij gaat het prima met Claudia. Luister nou toch gewoon eens. Ik denk echt dat Sandra...

THOMAS: Kijk de statistieken er maar op na.

AMELIE: Oh en wat voor cijfers geven die aan, mijnheer de expert? *(stilte)* Juist. Ik denk dat we eens een keer echt met Sandra om de tafel moeten.

THOMAS: Wat zeg je? Dan mag jij dat doen. Naar mij luistert ze toch niet.

AMELIE: Misschien zou ze wel luisteren als jij haar niet voortdurend in zou peperen dat ze normaal moet doen?

THOMAS: Is toch zo?

AMELIE: Zegt wie? De wetenschap? Studies over het onderwerp? Jij? Wie ben jij om te bepalen wat normaal is? Wat heeft zij eraan om van haar vader te horen dat ze niet normaal doet?

THOMAS: Ach, hou op wil je? Wat een gezeur ook zeg. Kunnen we niet gewoon doen alsof we genieten van deze achterlijke vakantie?

AMELIE: Pardon? Jij wilde naar Zeeland.

THOMAS: Ik? Volgens mij ben jij niet helemaal lekker. Waarom zou ik in godsnaam naar Zeeland willen?

AMELIE: Vanaf het moment dat Sandra voorstelde om met z'n viertjes op vakantie te gaan, begon je er over. Je letterlijke woorden waren: 'Waarom gaan we dit jaar niet naar Zeeland? Dat heb ik altijd nog eens willen doen.'

THOMAS: Natuurlijk.

AMELIE: (*imiteert op dramatische toon*) 'Dat moet je me gunnen. Daar liggen mijn wortels, Amelie. Mijn roots!'

THOMAS: Hou toch op. Dat heb ik niet gezegd.

AMELIE: Oh? Hoe denk je dan dat het gegaan is? Ik ben benieuwd.

THOMAS: Prima, ik heb het wel gezegd! Het is ook altijd hetzelfde met jou. Kun je niet gewoon eens iets vergeten? Doen of je het vergeten bent of beter... doen alsof het niet gebeurd is?

AMELIE: Dus omdat het jou goed uit zou komen, moet ik maar van alles vergeten? Dan zou er een hoop te vergeten zijn. Nee, zo gemakkelijk kom je er niet van af.

THOMAS: Jajaja, hou er nou maar over op! Mens, is er nu al eens koffie?

AMELIE: Bijna klaar... Eerlijk gezegd maakt het ook helemaal niet uit wie er met het idee kwam om naar Zeeland te gaan. We zitten hier nu, dus we zouden er ook gewoon van kunnen gaan genieten.

THOMAS: Maak je nou maar geen zorgen om mij, ik vermaak me prima.

AMELIE: Och ja, natuurlijk. Dat ik er nog maar aan durfde te twijfelen. Man, kijk nu eens naar jezelf... Het is halverwege de middag en je loopt nog steeds in je pyjama en ochtendjas rond.

THOMAS: Ja, dus?

AMELIE: We zijn hier al twee dagen en het enige waarvoor jij het huis hebt verlaten, is om een krantje te kopen.

THOMAS: Wat een onzin. Ik ben echt wel meer buiten geweest dan dat.

AMELIE: Oh ja? Goh. Nu ben ik toch benieuwd, vertel.

THOMAS: Nou, ik eeh...

AMELIE: Ja? Zeg het maar? Ik luister.

THOMAS: Ach, stik! (*wil weer verder lezen*)

AMELIE: Zoals ik al zei, je...

THOMAS: Wacht eens! Ik heb de auto uitgeladen toen we hier kwamen. Dan ben je toch buiten?

AMELIE: Toe maar. Wat een prestatie.

THOMAS: Wat nou?

AMELIE: Af en toe is er met jou geen volwassen gesprek te voeren en ondertussen praat je weer soepeltjes over mijn zorgen heen.

THOMAS: Wat? Wat nou weer? Waar heb je het in hemelsnaam over? Ik begrijp niet waar je het...

AMELIE: Sandra? Ik maak me gewoon zorgen om haar en het enige wat jij doet is het weg wuiven. Je zou mijn gevoel in deze eens serieus kunnen nemen, maar nee...

THOMAS: Je gevoel serieus nemen? Wat bedoel je daar nu weer mee? Wat moet ik ermee? Wat verwacht je nu eigenlijk van me? Wat wil je dat ik doe? Haar handje vasthouden en aanhoren hoe zwaar ze het heeft? Beamen dat het niet gemakkelijk is om haar te zijn?

AMELIE: Het zou een begin kunnen zijn als je erkenning geeft aan het feit dat ze het er moeilijk mee heeft.

THOMAS: Ze moet gewoon eens leuke dingen gaan doen.

AMELIE: Kijk, dat noem ik nog eens een idee. We gaan iets leuks doen vanmiddag.

THOMAS: Wat? Nee hoor, dat heb ik niet gezegd, dat...

AMELIE: Kom op, man. Doe eens niet zo moeilijk. Het is zomer, we zijn op vakantie.

THOMAS: Moet dat?

AMELIE: Misschien, heel misschien ontdek ook jij dan weer wat het is om gewoon van het moment te genieten.

THOMAS: (*zuchtend en steunend*) Vooruit dan maar. Anders blijf je toch maar tegen mijn kop aan zeuren.

AMELIE: Gezellig.

THOMAS: Nou, dat zal mij benieuwen. Wat wil je gaan doen?

AMELIE: Misschien kunnen we om te beginnen eens lekkere broodjes gaan halen voor onderweg, ouwe brompot? Er zit een heel leuk bakkertje in het dorp.

THOMAS: Oh echt? Leuk, dat... had ik kunnen weten als ik buiten was geweest de afgelopen dagen...

AMELIE: Ja.

THOMAS: Vooruit dan maar... Ik zal me eerst maar eens om gaan kleden.

AMELIE: Goed zo. Dan schenk ik koffie in. Gaan we na een bakkie daarheen... Gezellig. (*kijkt op haar mobiele telefoon, glimlacht*,

stuurt een berichtje en loopt dan naar de keuken, Claudia van buiten op)

THOMAS: Ah, als daar ons lieve Claudia niet is. Hoe is het met onze lieve meid?

CLAUDIA: *(vlakke toon)* Hallo, pap. *(een stuk levendiger)* Hoi, mam!

AMELIE: Hallo, lieverd.

THOMAS: Hallo, lieve eehm... *(probeert geforceerd gezellig te doen)* Dus... Vind je het... ook gezellig? Lekker op vakantie in Zeeland... Die frisse zoute lucht, die zeewind... Heerlijk!

CLAUDIA: Jawel.

THOMAS: Kijk, dat bedoel... dus dan... Goed zo... Nou, dan... eeh... enne... eeh... *(merkt dat Claudia absoluut niet op hem reageert en blijft een moment besluiteloos staan, dan tegen zichzelf pratend, terwijl hij naar gang loopt)* Ja, ik ging mezelf omkleden. *(gang af)*

AMELIE: *(komt uit keukentje naar Claudia toe)* Hoe is het, lieverd?

CLAUDIA: Goed hoor.

AMELIE: Oké, eehm... Wil je nog ergens over praten? Iets vertellen?

CLAUDIA: Nee hoor, bedankt.

AMELIE: Koffie?

CLAUDIA: Nee, dank je.

AMELIE: Een koekje misschien?

CLAUDIA: Nee, bedankt.

AMELIE: Thee?

CLAUDIA: Hoeft echt niet.

AMELIE: Is goed. *(gaat naar keuken, schenkt in stilte twee koppen koffie en zet deze op tafeltje salon)* Heb je al leuke mensen ontmoet deze vakantie?

CLAUDIA: Leuke mensen?

AMELIE: Ja! Eeh... Ik zag je vanmorgen met een jongeman praten. Leuke knul.

CLAUDIA: Oh, eeh... Ja, dat...

AMELIE: Oh, sorry. Dat soort dingen wil je natuurlijk helemaal niet met je moeder bespreken. Sorry hoor, maar ik dacht... misschien dat... Heb je het wel naar je zin, schat?

CLAUDIA: Ja hoor.

AMELIE: Ah, dat is... Dat had ik al gevraagd. Wil je een kopje koffie?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto